

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWAURZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

58037

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 14.VII.1966 (P 115 607)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 18.VIII.1969

Kl. 27 c, 7/04

MKP F 04 d 17/08

CZYTELNIA

Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej Ld.

Współtwórcy wynalazku: mgr inż. Tadeusz Darnowski, mgr inż. Czesław Ostrowski, mgr inż. Jan Przybył

Właściciel patentu: Gdańskie Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Lekkiego, Gdańsk (Polska)

Wielofigurowy wentylator promieniowy

1

Przedmiotem wynalazku jest wielofigurowy wentylator promieniowy z otworem wlotowym w osi napędu i otworem wylotowym na jednej ze ścian bocznych obudowy.

Znane dotychczas rozwiązania wentylatorów promieniowych wykonywane są w ośmiu podstawowych odmianach, przy czym każda z tych odmian ma postać stałą, co nie jest dogodne w eksploatacji, zwłaszcza przy różnym wzajemnym usytuowaniu przewodów wentylacyjnych: wlotowego i wylotowego.

Znane są wentylatory promieniowe wielofigurowe, w których zastosowano kolektor obrotowy umocowany do podstawy ułożyskowania, łączonej z fundamentem. Wadą tego rozwiązania jest konieczność znacznego zwiększenia gabarytów, wynikająca z wybranej konstrukcji oraz niedostateczna sztywność, wskutek której występuje drganie całego urządzenia.

Celem wynalazku jest skonstruowanie takiego wentylatora, który byłby pozbawiony wyżej wymienionych wad, a więc takiego którego konstrukcja miałaby cechy wszystkich ośmiu podstawowych odmian wentylatorów promieniowych.

Istota wynalazku polega na wyposażeniu wszystkich ścian bocznych skrzynkowej obudowy wentylatora we wsporniki umożliwiające stosowanie każdej z tych ścian jako podstawy oraz na rozłącznym połączeniu z obudową leja wlotowego i wspornika łożyska.

2

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 pokazuje wentylator w widoku z boku od strony wlotu, a fig. 2 — w widoku z góry od strony wylotu.

Wentylator według wynalazku ma obudowę 1 w kształcie czterobocznej skrzynki, której dwie ściany czołowe 2 i 3 mają kształt najlepiej prostokątny. Do jednej ze ścian czołowych przymocowany jest rozłącznik wspornik łożyska 4, a do drugiej ściany czołowej przymocowany jest również rozłącznik lej wlotowy 5. Otwór wylotowy znajduje się w jednej ze ścian bocznych. Wszystkie krawędzie ścian bocznych obudowy zaopatrzone są we wsporniki, umożliwiające stosowanie każdej z nich jako podstawy i usytuowanie otworu wylotowego w żądanym położeniu.

Dzięki zastosowaniu rozłącznego połączenia leja wlotowego 5 i wspornika łożyska 4 można wzajemnie zamieniać ich miejsca zamocowania, dzięki czemu liczba układów wentylatora zwiększa się dwukrotnie. Krawędzie boków obudowy są usztywnione stałą profilową, na przykład kątownikami, w których wykonane są otwory umożliwiające połączenie wentylatora z konstrukcją nośną.

Takie rozwiązanie wentylatora promieniowego zwiększa znacznie jego zalety eksploatacyjne, ponieważ może on być stosowany przy dowolnie wzajemnie usytuowanych przewodach wentylacyjnych: wlotowym i wylotowym. W razie potrzeby istnieje także możliwość łatwej wymiany elemen-

tów wentylatora, bez konieczności odłączania go od sieci wentylacyjnej i fundamentu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wielofigurowy wentylator promieniowy, **znamienny tym**, że jest osadzony w prostopadłościenniej obudowie, której krawędzie są wyposażone we wsporniki służące do mocowania obudowy do konstrukcji nośnej, w celu umo-

żliwienia wykorzystania każdej z powierzchni obudowy ograniczonej tymi krawędziami, jako podstawy.

2. Wielofigurowy wentylator, według zastrz. 1, **znamienny tym**, że wspornik łożyska (4) oraz lej wlotowy (5), połączone są ze ścianami czołowymi obudowy rozłącznie w celu umożliwienia wzajemnej zamiany ich miejsc zamocowania.

